

[Gammelgaard]

Alligevel har det såkaldte lovmodelråd under økonomiministeriet udarbejdet ajourførte tabeller over virkningen af forøget indkomst med hensyn til skat og med hensyn til de indkomstafhængige offentlige ydelser. Det er vort udgangspunkt i dag. Jeg kan sige, at samtlige de tal, som står i bemærkningerne til vort beslutningsforslag, bygger vi naturligvis på lovmodelrådets virksomhed.

Vi har taget konsekvensen af det, man er nået frem til i lovmodelrådet, og har forsøgt at opstille et konstruktivt forslag til, hvorledes man kunne løse de problemer, som opstår, når man forøger sin indkomst nominelt her i landet. Vi ser, at man i realiteten i en række tilfælde ikke får nogen disponibel realindkomstfremgang.

Vi må konstatere, at skillelinjen her i tinget går imellem de partier, der er klar til at tage konsekvensen af dette, at det i dag ikke kan betale sig at arbejde, og gennemføre en indkomstskattelettelse og gennemføre ændringer i konstruktion af de indkomstafhængige offentlige ydelser, og på den anden side de partier, som ønsker at fortsætte udjævningen i vort samfund, som ønsker, at det fortsat skal kunne betale sig ikke at arbejde.

Økonomiministeren siger på den ene side – og dér er det nok økonomiministerens ideologiske baggrund, der kommer frem – at han må afvise hovedsigtet i forslaget, samspilsproblemet foreligger ikke generelt, og problemet er ikke af det omfang, som det konservative folkeparti peger på. Men på den anden side – og dér er det den mere saglige, embedsmandsagtige økonomiminister, der kommer frem – kan man ikke totalt afvise, at skattelovgivningen og de indkomstafhængige offentlige ydelser, sådan som vi kender dem i dag, giver anledning til problemer. Hvis der er tale om, siger økonomiministeren, reel indkomstnedgang ved nominel indkomstfremgang, må vi prøve at se på lovgivningen.

Jeg synes, økonomiministerens tale var udtryk for, at man ikke var klar til at tage de helt nødvendige konsekvenser af de resultater, som lovmodelrådet er nået frem til. Det er imidlertid ganske og aldeles nødvendigt, hvis vi vil løse de fundamentale problemer i dette samfund, som jo er, at vi har en stor arbejdsløshed, og at vi har et stort underskud over for udlandet. Vi kan kun løse disse problemer igennem en forøgelse af produktio-

nen, igennem en forøgelse af erhvervenes konkurrencedygtighed.

Over for de indvendinger, som er blevet rettet, hvad angår forslaget provenumæssige virkninger, vil jeg gerne fremføre, at en gennemførelse af den lovgivning, vi lægger op til, så det igen kan betale sig at gøre en ekstra indsats, jo i sig selv vil bevirke, at realindtægterne, den private opsparing og statens indtægter vil blive forøget. Det er derfor sandsynligt, at den samlede reform, som vi lægger op til, trods nedsættelse af skattesatser og trods eventuelle provenutab ved ændringer af de offentlige ydelsers konstruktion for en stor del vil betale sig selv. Hertil kommer, at man kan realisere de besparelsesforslag, som vi har stillet i forbindelse med finanslovbehandlingen, og som jo er forslag, der vil blive forøget i omfang fra år til år, hvad angår besparelsvirkning. Dermed kommer der ligevægt, hvad angår det offentlige provenu.

Samtidig opnår man gennem lettelsen af skattetrykket og ændring af samspilsproblematikken, at man letter presset for at få højere nominelle indkomster. Dermed forbedrer vi konkurrenceevnen over for udlandet, vi letter mindre virksomheders, selvstændiges og lønmodtageres anstrengelser for selv at gøre en indsats for bedre kår. Vi begrænser inflationen, og vi sætter realløn og beskæftigelse i vejret. Der er ingen anden vej frem, hvis vi vil løse vore problemer, end at gå ind i en drøftelse af de konservative tanker, og det er jo netop det, vi lægger op til.

Vi er blevet kritiseret for, at vi ikke i detaljer har udarbejdet vore forslag. Ja men hvorledes skulle vi dog kunne gøre det? Vi har jo ikke et stort embedsmandsapparat til rådighed til konkretisering med kroner og øre, f. eks. når det gælder de forskellige offentlige ydelsers konstruktion. Det er jo det, vi lægger op til nu skal foregå i skatte- og afgiftsudvalget. Vi må have en drøftelse af skattesystemet, hvorledes vi kan reformere det – vi kan anvende lovmodellen hertil – og vi må også bruge lovmodellen til at gennemgå, hvorledes vi kan få ændret helt konkret, med kroner og øre på, de offentlige ydelsers konstruktion. Det er det, vi lægger op til.

Jeg må sige specielt til det radikale venstres ordfører, at det er jo interessant at mærke sig, at det radikale venstre, som i 1970'erne var så ivrigt for at rejse denne pro-